

„אם זכרוני אינו מטעני...“ * אגו"י עוזרת לחבלנים * *

אלוף בצמרת גח"ל * פיצוץ בתים וגירוש *

מדוע ממורמרים המהנדסים * מי אחראי לקירות דירתך

צודק הברכה-הכנסת גולדשטיין בטענה כי דרוש חוק אשר יטיל פיקוח חמור על ייצור חומרי-בניה. אבל כל עוד אין חוק כזה, מוטלת האחריות על הקבלן הקונה את חומרי-הבניה. הוא צריך לדעת מה הוא קונה.

קרנמן

אם אני עורך עתון, אני יודע באיזה חומרים משתמשים להדפסת-העתון. אני יודע באיזה נייר משתמשים, באיזה דיו ובאיזה דפוס. אם אני קבלן, אני צריך לדעת ממי אני קונה את חומרי-הבניה, ומה טיבם. אפילו אם יתקבל חוק של פיקוח על חומרי-בניה, חייב הקבלן להיות אחראי כלפי הקונה.

על שרירות המערך:

(אחרי שיו"ר ועדת הכספים, מיוזענו ישראל קרנמן,

בתירוץ-כוזב.
אחרי-כך היה מעשה-טירור, שבו נפגעו ערבים יותר מאשר יהודים, ועתה יש מעשה של עונש קולקטיבי.

שלמה כהן-צירוף: 150 אלף לירות פיצויים זה עונש קולקטיבי?
אורי אבנרי: אני אומר את הדברים בהירות ואני מציע, גבירתי ראש-הממשלה...
היו"ר טובה סנהדראי: עכשיו אתה לא מציע; אתה רק מנמק הימנעות.
אורי אבנרי: אחרי ששמעתי את דבריך, והייתי רוצה לפנות, אחרי ששמעתי את דבריך, גבירתי ראש-הממשלה, וברוח הדברים שאת הש"מ, עתה, אני מציע לך, ולממשלה, לשקול עוד פעם היטב את המעשה הנפסד הזה.

על מצב המהנדסים:

(על מצב המהנדסים דיברתי אגב הצעת-חוק של משה ארם מהמערך, שבאה למעשה לבטל את התקנות שבהן נקבע במה מותר לעסוק רק למהנדס מוסמך. התנגדתי לכך בחריפות):
האינטרס העליון של המדינה דורש שהדור הצעיר ילך ללמוד, וילמד עד כמה שאפשר יותר. כל עניין הממריץ והמדרכן אנשים ללכת לטכניון ולמצות את מלוא תקופת

בשבעה הנאומים שנשאנו בשבוע שעבר, נגענו בנושאים רבים, רובם מיקצועיים: משפטיים, הנדסיים וכלכליים. חוששני שמירוסם המלא כאן ישעמם את הקורא — אף כי כל נאום כזה הצריך כמה וכמה שעות עבודה של אמנון וזכרוני ושלי.

בכמה הזדמנויות נתגלה פער חוות-הדעת המשפטית של אמנון וזכרוני, ובין חוות-הדעת המשפטית של המשלה. באחד הנאומים אמרתי: „ואם זכרוני אינו מטעני — כוונתי ליועץ המשפטי שלנו, אמנון זכרוני...“ ולבסוף התברר כי אמנם צדק הוא. הנה כמה מן הדברים שאמרנו:

על הכפייה הדתית:

(כהודעה על הימנעות מהצבעה על הצעתו של ח"ב מנחם פרוש מאגו"י להשביט את מטוסי „אל על“ בשבת, הצעה שהייתה מלווה בסקאנדל מפוברק ומכור ער ביותר. שרי-התחבורה טען שהוא שומר על הסטא-טוס קו).

לא הצבעתי בעד הצעתו של שרי-התחבורה, משום שאינני מקבל ואינני משלים עם הסטטוס-קו הגורר על אל-על. כחברת-תעופה יהודה בעולם, להשביט את כליה בכל יום שביעי, כלומר, להפסיד בשיעור מהכנסותיה.

זה נוגע לך

איפשר לנו להעלות רק הסתייגות אחת מבין שלוש שהעלינו לחוק כלכלי חשוב ביותר).

אני רוצה להצביע על הטיה חמורה של „נומרוס קלאוזוס“, בה נהג יושב-ראש ועדת-הכספים לגבי הסתייגות האופוזיציה. סיעתי הגישה שלוש הסתייגויות. יושב-ראש ההעדה לא סבר כי שתיים מהן אינן רלבנטיות, ולכן הוא משאיר רק אחת. אלא הוא אמר לנו לבחור לנו הסתייגות אחת מני שלוש.

כלומר, המדובר בהגבלה שרירותית לחלו"טין, שאין לה קשר לתוכן ההפתייגות, וזאת כדי להקל על הקואליציה השלטת בוועדת-הכספים להעביר את החוקים האלה במכספי מובם של מהירות, ולהפוך את תהליך אישור החוקים בכנסת לתהליך פורמלי גרידא.

אני רואה בזה אות לבאות, אות למה שעלול להתרחש בכנסת הבאה, אם יהיה הרכבה כפי שרוצה מפלגת העבודה.

על ההקלות לתעשייה:

לכלכלה יעילה, משק מפותח, אי-אפשר לבנות על פילג טרופיה. האדם זקוק לדיכון, וזאת הוא הדיכון העיקרי. מליצות דוגמטיות מסוף המאה שעברה לא ישנו עובדה זו. היום המשקיע רוצה להרוויח. לא תיתן לו להרוויח — לא ייוזם, לא יישקיע, והחברה תמצא עצמה לוקה בחסר. האינדואידולג יכול לבוא ולומר: לא איכפת לי. אין לחלק את ההכנסה הלאומית, את העווגה הלאומית, בצורה כה בלתי-שווה, ולתעניק למעטים המון רחמים, ואילו לפועלי התעשייה להעניק מעט.

אך מהי האלטרנטיבה? יכולים חברי-כנסת ויולנר ומיקוניס להציע להלאים את המשק. האם תקדם ההלאמה כיום את האינטרס הלאומי?

האם הבעייה העיקרית כיום היא איך לחלק את העווגה הלאומית, או איך להגדיל אותה?

על זכויות הפועלים:

בכל עידוד אין לשכוח את הצד השני. יש בהחלט מקום להבטיח רחמים לבעלי-יוזמה, אך אסור שזה יהיה על חש"בן הפועלים וציבור השכירים. יש עליית מחירים במשק. זה משתקף בכל צעד ושעל. אסור בשום פנים להסכים לכך שבנטל ישאר השכירים בלבד, ואילו את הרחמים יפיקו בעלי התעשייה בלבד.

מה לא דורשים מהשכירים? הקפאת שכר, צויריותוק אפילו; כשהמשכורת הניתנת היא לעיתים משכורת-רעב, כמו אצל זררים; העלאת וזרמות ללא תשלום פרמיות, כפי שרצו לעשות בנמל אשדוד; העלאת המיסים, כפי שי

בוצעה לאחרונה, וכו'.
יש דהביון דבר יסודי: בשם שמעוררים את היום, כך גם צריך לעודד את בעלי-המקצוע, את העובד השכיר. גם לגבי פועל הגורם ה"מדרבון" הרווחה.

עיקרון ההנדוית צריך לחול על שני הגורמים הפועלים במשק.

הלימודים של מהנדס — הוא חיובי; כל חוק הבא להפריע למגמה זו — הוא רע.

אינני מוסמך לקבוע כללים ולומר מה צריך להיות שמור למהנדס ומה צריך להיות שמור לטכנאי או להנדסאי. עניין זה חייב להיות מוסדר בהוק, כשם שמוסדר בחוק במה רשאי לעסוק רופא, ובמה רשאי לעסוק פרסונל רפואי אחר. ברור לי לגמרי שחייבת להיות בחוק עצמו הגדרה מפורשת וברורה מה הם המקצועות השמורים למהנדסים. הרי אין כל סיבה לכך שב-

חור צעיר ילך לטכניון ויקריב כמה שנים כדי להשיג תואר של מהנדס, אם הוא יכול לקצר את תקופת הלימודים ולהסתמק במעמד של טכנאי.

הזמני שציבור ה"מהנדסים בארץ הוא היום הציבור היותר ממורמר מן בין בעלי המקצועות החופשיים. ציבור זה רואה עצמו מקופה בי יותר, וההרגשה שלי היא שההתמרמרות הי רבה של המהנדסים בשירות המדינה ובמקור מות אחרים היא התמרמרות מוצדקת בעיקרה. (היה זה אחד המיקרים הנדירים בהם השפיע נאום בכנסת. בעיקבות שני הנאומים של ח"כ אברמוב ושלי, החליט המערך לעכב את הצבעה ולדון בכל העניין מחדש.)

על שיחרור משקיעים ממיסים:

הסתייגותנו לחוק הנדון היא פשוטה בתכלית. החוק מציע לשחרר את החברה (של משקיעים זרים) ממיס-הכנסה למשך שלוש שנים. אנו מציעים להגביל את התקופה ל-15 שנה בלבד.
אנו סבורים שיש משהו בלתי-יכשר ובלתי-רצוי בהשתחררות בעלי-ההון מעול ההשתתפות בתקציב המדינה, מעול הנשיאה בתקציב בטחון המדינה, על-ידי השתחררות מתשלום מיסים.

על אחריות הקבלנים:

איני יכול בשום אופן לקבל את הטענה המשונה של הברכה-הכנסת גולדשטיין (גח"ל) שטען כי אין להטיל על קבלנים את האחריות לטיב חומרי-בניה.
אם קבלן משתמש בחומרי-בניה קלוקלים, בלתי-מאומים ומכסונים, ואחרי-כך הוא מוכר את הדירה למישהו, מדוע צריך קונה-הדירה לסבול? הוא האחרון שצריך לסבול מזה!

ודאי שלא יכולתי להעלות על דעתי להצביע בעד הצעתו של הברכה-הכנסת פרוש.

כאשר המורמרים טים מחבלים בי „אדעל“ ולוחמים בה בכל רחבי ה"עולם, מוזר לשמוע בכנסת של ישראל התקפה שבחריפות תה ובקיצוניותה אינה נופלת מאר"י סיותם של המורמרים הפוגעים במדינתנו.

אני סבור, שבושה וחרפה היא מה ששמענו היום מפי אנשי אגו"י דת ישראל. אני סבור שיש לגנותם בכל ה"חומרה. אלה הם תכסיסי-בחירת מפוקפקים, שליליים ונתעבים. סיגנון זה לא צריך להישמע בכנסת!

על האלוף אריק שרון

(במיסגרת הנמקת הסתייגויות שלנו לחוק האוסר על פקיד-מדינה פורש לנצל את המעמד שהיה לו לשם עשיית רווחים פרטיים, גיליתי את הסוד שעד אז ניתן לנו להסתמו רק ברמזים):

לגבי חילום, מתעוררות בזמן האחרון שאלות הנוגעות בעקפיו לטוגיה זו. מזור הוא שקצין בכיר בצה"ל יתפטר יום אחד משירותו, ולמחרת יופיע כמנהיג של מפלגה מסויימת במדינה.

אנחנו יודעים בולנו שקצין בכיר מאר, האלוף אריק שרון, עומד, כנראה, להופיע במקום ה"שלישי של רשימת גח"ל לכנסת, ואולי יהיה מועמד מטעמה למישרת ראש עיריית תל-אביב.

על הליברליזם:

(אגב דיון בחוק המסדיר את ענייני הקבלנים) ככל שאני יושב יותר בבית הווה, כן אני מבין פחות מה נקרא ליברליזם כפי המפלגה הליברלית.

על הגירוש בירושלים:

(לא ניתנה לי כל אפשרות להעלות את עניין פיצוץ הבתים ליד הכותל ואת מינוי התושבים הערביים בי קירבת הכותל. ניצלתי את אחד מנאומי על הימנעות מהצבעה והוספתי לו את הדברים הבאים, בנוכחות גולדה מאיר):

כחבר-הכנסת, כאזרח ישראלי, וגם כאדם החרד לבטחון המדינה לא פחות ממישהו אחר, אני מצטער צער עמוק על מה שקורה עכשיו בירושלים העתיקה, בעיקבות — ואל נשכח שזו היתה ההתחלה — המעשה הפסול מעיקרו של שריהרתות, אשר הרס בתים בתירוץ-שווא,